

(Eftir Ingólfi),

Hvergi er sagt frá því, frá
 hvaða landi þessi Plait hefir, ver-
 ði. Nafnið er líkast viðurnefni, en
 það finnst ekki meðal norrænna við-
 urnefna, er Finnur prófessor Jóns-
 son hefir safnað í AnU. 1908
 ("flati" finst í Noregi á 13. öld),
 og má vera, að það sé stytt v-
 "flatnef", sem alkmunngr er frá
 Katli flatnef, er margt stormenni
 á Íslandi var komið frá. Eigi virð-
 ist þetta viðurnefni hafa verið
 mjög tínkað með mjófum hans, þó
 getur Reykðala (16., 20. 25. og
 30. kap.) þrisu flatnefs Ketilssonar
 (flatnefs, sbr. "Flatnefjunga", Rd.
 20.) samtíða Eyvólfi föður Guð-
 mundar ríka, og væstist hann hafa
 verið einn af mjófum Ketils gamla
 flatnefs og frandi Möðruvellunga
 (sbr. G. V. Sæm 1. 400). Matti
 þeim v-ð minnistætt vera, að
 það voru komið frá Katli flat-
 nef. Nú var einn af þeim frændum
 í Brjánsdargata. Halldór sonur
 Guðmundar ríka, en eigi er þess
 getið, hvort hann kom frá Suðurey-
 um (eða Orkneyjum) með Sigur-
 ði jarli eða á.d. með Bróður
 frá Mön, en staður mun hann
 hafa verið í Vesturlöndum fyrir
 Þargadanga, og má þá vera, að þá
 þeim slóðum hafi menn gefið hon-
 um "flatnefs"-nafnið eftir forföður
 hans, er xeris hálfrs höfðingi
 í Suðureyjum (Erv. 1.). Auðvitað
 er það eintöng getgista, að Halldór
 sé sami maður og "Plait", en það
 lítir, sem vér vitum um Halldór,
 bendir til þess, að hann hafi verið
 djárfur og óþýlgjarn. Nj. (145 k.)
 segir, að menn hafi ætlað, að hann
 hafi skotið á þarvarar. Tíðnes-

EGYFTALAND OG ENGLAND.
INGAR.

I bók sinni *Egyptaland* í millibílastandinu segir hinn nafnakunnri rithöfundur Sidney Low mönnum margt og mikilið af ástandinu þar.

Englendirar hafa gjört ákaflega mikilið fyrir Egyptaland. Þegar landið og stjórnir var í sökkvandi skuldum, þá sendu þeir bestu fjárhagsmenn sína til að rétta við hagar þess og reisa þjóðina upp úr ýmu og vesóð. Enfremur tóku þeir að bæta hagar bandanna. Þeir stífnuðu hlið mikla fljót Níl, eitt hlið besta fljóts í heimi, við Assuan, og höfðu það eitt með mestu þrekverkjum heimsins. Svo veittu þeir vatninu um allan Nílár dalinn og gjörðu hann að hinum besta og blómlegasta reit heimsins, svo að Egyptaland varð sannkallaður aldingerður og núna eru þeir að stífla hinar efri kvíslar Nílár, sem kallast Hvíta Níl og Bláa Níl. Þar á stóru svæði ætla þeir að búa til annan aldiragarðinn og er það mikilið svæði.

En stórmennin og höfingjar í Egyptu lifa 41 í þeirra illum augum fölsku ofundur og afbrýðissem þeir verða að sitja á þínum atfari bekkjum og fellur það ekki, og þeir lifa til Englandsinga með fyrirlitningu, og vildu helzt tefja framgang og allar gjörir þeirra. En bændurnar glápa á þá, þessa töframenn, sem svo þessu breyta gangi náttúrunnar og skilja þá ekki, og þera jafnvel illan hug til þeirra, því að það er svo oft að menn hatast við alt þá sem menn skilja ekki, og hafa ýmu-gust á því. Þeim er þessvegna í rauninni illa við Englandsinga fyrir alt það gött, sem þeir gjöra þeim.

En yngra fólkid, sem mestast fyrir gjörir Englandsinga, það vill komast upp í seti þeirra, til pólitískra valda, en Englendirar eru þar fyrir og svo þurfa þeir að ýta þeim frá sér.

Og svo koma trúmalinn. Eins og allir vita eru Egyptar allir Mahómetstrúdar. Þeir hafa kristna menn, og þó að kristnið trúboðar hafi verið þar síðan nokkurt trúboð býrjaði, þá vinna þeir ekkert á. Sidney Low segir: að hin Mahómetanskí heimur sé stórum þar bva

FRETTABREF FRA QUILL
LAKE.

Fátt í fréttum heðan úr bygd, annað en það sama, er ég að aðrir sem lesa blöðin, sjá í þeim mörgu fréttabréfin, bæði úr nær og fjarlægðandi byggðum lands votta hér vestan hafs,— og ég leyfi mér að segja, helst til langorðuð,— hjá sumum að minnsta kosti, en ég játa þess, lega, að ég hegg náðugt sjálfum mér, neð þeim dóm, en tel það enga bót í máli því, fyrir hina sem eru, og álfást ferari í þeim sökum.

Ég sendi þessar línur, rétt á eftir borgun fyrir blaðið næsta ár,— en hvort herra ritst. getur eða vili nota þær, let ég mér liggja í léttu skaplenda þegar ég ritaði til fyrr. ritstjóra blaðsins, tók ég þá fram eftir en einu sinni, að mér væri ekki eftir kappmál að neytt af því birkt fyrir almenning, en þar hjá gaf ég leyfi til þess, ef þeim bætti nokk úd á því boðlegt til síkra hluta; en það er nú lesendum blaðsins þegar kunnugt, hvernig þeir litu á það mál.

Ég læt nægra, að vítna í áður nefnd fréttabréf, úr næstu byggðum hér við, hvað hagsæld manna yfirleitt varð í ríku máli fyrir hjá göða tíðfáar á næstlönu sumri.

Eins- og víða hér í nærliggjandi byggðum, kömu alhöfð stórf stófast á þreskingartíma, svo ekki var hér plægt eftir það, en víða komnar allstórar spíldur af plægðri jörð til næsta vora.

Sem óbeinlínis söfnur þess, hve þessi haustfrost, voru nærgöngu, voru hlápir og eldválar notað

EINA ÍSLENZKA HÚÐABÚÐIN I WINNIPEG
 Kaupa og verða með húfir, gætur, og allar tegundir af dyraskinnum, mark
 aðs gengun. Líka með uil og Sentur Roots, m.fl. Borgar hæðsta verð.
 Hljót afgreiðsla.
J. Henderson & Co. / Phone Garry 2590 236 King St., Winnipeg

**LÆRIÐ
AÐ SÍMA**

Járnbrautarfélag og verzlunarhúsið eru altaf að spyrja eftir útlærðum smíðjómum. Bæði kvöld og dag skóli allt árið.

ÍSLENSKUR EIGANDI

Gjörð frekari fyrirsögn til

Manitoba School of Telegraphy
530 Main Street, Winnipeg

Eg nem nú staðan með fréttnir
 hér úr byggð, enda harla litil ástæða
 til þess frá minni hönd, þar ég er
 aðeins einn af íslenzkum bændum
 hér í sveit, en, aðallega fyrir það
 hefi ég verið að hjala í gegnum
 Heimskringlu, við ykkur lands-
 mína. Þar ég hef bæði blöðinn,
 Heimskringlu og Löngveg, verið ég
 svo margsvís þegar ég hefi lesið þau
 í gegn, og þá er það ávöxturinn af
 því starfi að ég get ekki stílt mig
 um að þegja, þótt lítið og lélegt
 hafi að segja.

Agúst Frimann

BUÐRÆÐISSKÓLINN.

Á akuryrkjuskóla fylkisins var samkoma mikil á föstudaginn, 3. apríl. Voru þar stúdentar, prófessorar, Lieutenant-Gouverneurinn og höfðingjar aðrir. Var þá skólanum slitið og sændaríngennell gefin B.S. Á þessum námsmönnum:—F. Bredt, M. Brown, J. C. Dryden, W. H. Dyer, G. A. Ewart, T. L. Guild, C. T. Haney, D. N. Harold, H. G. Helgason, W. H. Hicks, A. K. Olive, S. J. Sigfússon, E. J. Trott, A. T. Webster, G. F. Wollet, og C. L. Worrall.

Landarnir tveir, H. J. Helgason, og S. J. Sigfússon eru hinir fyrstu Íslendingar, sem útiðkráfast hafa af Akuryrkjuskólanum.

Heimskringla óskar þeim báðum til heilla og hamingju.

ABÚÐIN I WINNIPEG
 g allar tegundir af dýraskinum, mark
 ea Roots, m.fl. Borgar hæðsta verð.
 greiðsla.
 ry 2590 236 King St., Winnipeg

rautarfélög og verzlunarhús
ad spyrja eftir útlærdum
um. Bæði kvöld og dag
t árið.

LENSKUR EIGANDI
5 frekari fyrirspurn til

l of Telegraphy
et, Winnipeg

**Það er
alveg
víst**

**GRAHAM, HANNESSON &
McTAVISH**
LÖGFRÆÐINGAR

GIMLI

Skrifstofa opin hvern föstudag frá kl. 8—10 að kveldinu og laugardaga frá kl. 9 f. h. til kl. 6 e. h.

Fort Rouge Theatre
PEMBINA OG CORYDON.
AGÆTT HREYFIMYNDAHÚS
Beztu myndir sýndar þar.
J. Jonasson, EIGANDI.

PERFECT
eða
Standard
Reiðhjól

eru grípír sem allir þurfa að fá sér fyrir
sumarið. Því þá meiga menn vera vissir
um að verða á undan þeim sem eru á
öðrum hjólum.

Einnig seljum við hjól sem við höfum
þreitt svo á vísindalegan hátt að þau
eru eins góð og ný enn, eru þó ódýrari.
Gerum við reiðhjól, bíla, motorhjól og
hatt og þetta.

**CENTRAL BICYCLE
WORKS**
566 NOTRE DAME AVENUE
PHONE GARRY 121
S. Matthews, Eigandi

Stephens'
Vagn Mál
 Nýleika sferð á vögnum; og -
 öllum jarðyrkju áhöldum

Nýttzku kleðskeri. Gerir við
og pressar fót. Alfatnaðir.
kosta \$18.00 og meira eftir
gæðum.

328 Logan Ave. Winnipeg

St. Paul's Second Hand Clothing Store
 Borgar hæsta verð fyrir góðul fót af ungum og gömlum, sömuleiðis loðvör. Opn til kl. 10 á kvöldin.
H. ZONINFELD
 355 Notre Dame Phone G. 88

PAUL BJARNASON
FASTEIGNASALI
 SELUR ELDS LÍFS OG SLYSA-
 ABYRGÐIR OG ÚTVEGAN
 PENINGALÁN
 WYNYARD. - SASK.

THE DOMINION BANK
Horní Notre Dame og Sherbrooke Str.

Höfuðstóll uppð.	\$4,700,000.00
Varasjóður	\$5,700,000.00
Allar eignir	\$70,000,000.00

Vér óskum eftir viðskiftum verzlunar manna og ábyrgtum að gefa þeim fullnægju. Sparisjóðsleidd vor er að stærsta sem nokkur banki hefur í borginni.

Þiðendur þessa hluta, borgarinnar óska að skifta við stofnun sem þeir vita að er algerlega trygg. Náfn vort er fulltryggt óháðleika. Þýðing spari innlegg fyrir sjálfa yður, konu yðar og börn.

C. M. DENISON, ráðsmaður.

Phone Garry 3450

Agrip af reglugjörð
um heimilisréttarlönd í Canad
Norðvesturlandinu.

Sérhver maðurinn, sem fíðskýr
hefir fyrir að sjá, og sérhver karlmaður
ur, sem orðin er 18 ára, hefir heimildir
til að koma til þess að taka ákvarðanir
stjórnlandið. Manntölu, Sakschake-
wan og Alberta. Umskiðlandinn verður
stjórnlandinn eða undirskriftir 19
herað. Samkvæmt umboði og meir-
heitum, sem hafa verið gefin, hefir
sonur, dóttir, bróður eða systir um
sakið landinn. Ewika um landið fyrir
hans. Þetta er heimildin, sem
Skiður. Sex mánaða ábyrgð árl
ræktun á landinu í þjóð á. Landmen-
na, sem hafa verið gefin, hefir heimildir
heimildirstjórnlandinu, og ekki er minni-
en 50 skurð og er eignar og ábyrgð
ábyrgðin, sem hafa verið gefin, sonur
dóttir bróður eða systur hans.

Í vissum herföllum hefir landmen-
na, sem hafa verið gefin, heimildir
sinnu, forkottuð hefir landið skildu
sinnu, forkottuð hefir landið skildu
sectionarþingföngunni áföngum við land
sinnu, forkottuð hefir landið skildu
Verður að sjá 6 mánaða árl á
landinu í 3 ár því er heimildirstjórn-
landinu, sem hafa verið gefin, heimildir
töldum, er til þess þara á ná eignar
brefi á heimildirstjórnlandinu, og 50
heimildirstjórnlandinu, sem hafa verið
Landið mánaða, sem hefir
notað heimildirstjórn sinn og getur ekki
landinu, getur keypt heimildirstjórn
í sérstökum líerum. Verð 3000
heimildirstjórnlandinu, sem hafa verið
uá landinu árl, 3 ár og 3000
hans hafa \$3000 virði.

Deputy Minister of the Interior

Kaupið Heimskringlu

212 Sögu safn Heimskringlu.

íð andlit hans legurri og hreinni svip, augun höfðu
öldast æskunnar ljór og gljáa og kinnarnar voru
holdmeiri.

Leit hana út eins og morðingi? Leit hana út
fyrr að vera þjáðar af samvizkubiti? Alls ekki.
Hann leit út fyrir að hafa hreina samvizku og saklaust
hjártá.

Við hlíð hans sat kona hans, og Georg Gerarð
áthugaði hana nákvæmlega. Hve ástrik og von
gott andlit, geislandi af sakleysi og áægju! Var
það þessi saklausa persóna, sem átti að eyðileggja
það með þekkingunni á þrettum manns síns? Átti
að hegna Jóni Treverton til þess að sprengja hjarta
hennar?

Éðvörð hafði sagt, að til þess að vernda hana
vildi hann vita samneikann um Jón Treverton.

Georg Gerarð áthugaði Jón Treverton öðru
vortu um mesuttimann, en varð ekki annars var
eðlegðar áægju. Hugsunin um skort á ábyrgð hjá
þess manni, sem hafði verið giftur Chicot, grandfæddur
Gerarðs.

„Hefði Chicot verið konan mín, þá hefði mér fallið
íð álar-sárt, hvernig hún misti lífið, þrátt fyrir læg-
gingu hennar. En hefði hún verið kona mín, þá hefði
hún aldrei fallið svo konu djúpt. Ég hefði gerð það að
lífsfærstí minni, að bjarga henni“.

Þannig hugaði þessi maður, sem hafði elskað
hina sálafátaka konu svo innlegga heitt, og sem aldrei
hafði skilið auðgina í anda hennar eða hjarta.

Einn sinni leit Jón Treverton yfir á þekkin,
þar sem Gerarð sat, og sá Gerarð strax að hann
þekkti sig.

„Hvað ætli hann geri, ef við finnumst strax?“
hugaði Gerarð. „Hann lætur líklega, sem hann
þekki mig ekki.“

Þeir mættust, því um leið og þeir komu út á

Jón og Lára 21

kyrkjunni nam Lára staðar til að tala við frú Claru og Celu. Eðvarð og vinur hans voru rétt á eftir.

„Er þetta maðurinn?“ hvíslaði Eðvarð.

„Já“, svaraði Gerarð.

Þau urðu samferða út að hliðinu og námu staðar. Lára vildi, að fólkis í prestshúsinu kæm heim til sín og borðaði þar, en frú Clare afþakkaði en sagði að systinni gætu gert eins og þau vildu. Celia leit á bróður sinn, sem með aðvarand augnaráði sagði henni að serja nei.

„Ég held við verðum að fara heim“, sagði hún.

„Þaðbi vil helzt, að við séum heima á sunnudögum.“

Svo ýtti hún eftir bróður sínum með ölbogunum.

„Þú hefir ekki gert Gerarð kunnugan Trevertón-hjónunum“, sagði hún.

„Það er satt. Hr. Gerarð, frú Trevertón, herra Trevertón.“

Hr. Gerarð og eg höfum fundist áður, og þau undir kringumstaðum, sem gerðu mig honum mjög þakklátan“, sagði Jón og rétti honum hendina.

Georg tók ofan hattinn, en virtist ekki sjá hendina, sem honum var rétt. Þessi óvanta, hreinskilnislega framkoma/gerði hann hissa.

Þetta var djörf framkoma, ef maðurinn var mekur, en reynslan hafði kent Gerarð, að þeir seku eru oftast djárfir.

„Mig langar til að tala við yður svo sem þér minnstur, hr. Gerarð“, sagði Trevertón. „Vilt þú verða með samferða?“

„Við getum orðið samferða til Manor House“, sagði Celia. „Við þurfum ekki að koma heim fyrir en klukkan tólv, þurfum við þess, mamma.“

„Nei, göða mín, en vertu stundvís“, sagði móðir hennar. „Ég ætla að kvefja göða Lára.“

Meðan Lára var að kvefja prestakona, gengi

214 Sögusain Heimskringlu

þeir Gerarð og Treverton af stað á undan systkinum um.

‘Heimurinn er miklu minni, en ég hélt hann væta,’ sagði Treverton, ‘annars hefðum við naumast fundist aftur í þessum afkoma.’

Gerarð sagði ekkert.

‘Úrðu þér ekki hissa, að finna mig í jafni breyttu stöðu?’ sagði Treverton eftir nokkra þögn.

‘Jú, ég varð mjög hissa.’

‘Ég verð að skora á tilfinningar yðar og drengskap. Kona mín veit ekkert um mína lífnað afni annað en að það, að ég hagamí mér heimskulega. Þér vituð vel, hver niðurn þá fyrri hjónaband var fyrir mig. Ég vil ekki tala illa um hina framliðnu —’.

‘Ég bið yður að gera það ekki,’ sagði Gerarð.

‘En ég verð að tala greinilega. Þegar þér kynstust mér, var ég afar óþægisamur. Marga nótt stóð ég á einhverri brúnni og hugsaði, að það bæta, sem ég gælt gert, væri að steypta mér í ana. Forsjóunin hjó sundur hjörtun fyrir mig — á vöðalegan hátt en ég var laus. Forlögn hafði verið mér góð, konan mín er eðskuleg og eðfallin. Og opinbera hennu mína lífnað afni, væri að sára hana óseggjanlega miklu. Þess vegna bið ég yður, sem gófgumenni, geyma leyndarmál mitt, og vægja henni og mér.’

‘Ög yður,’ sagði Gerarð í beiskum rödd. ‘Já, það er án éfa um yður, sem þér hugað, þegar þér biðtíð mig að vera þögnan og vægja ykkur. Hefstíð þér meðauðum og vægð með væsalsins konunnar yðar sem elskaði yður þrátt fyrir lífinn sína? Og að því er leyndarmálið snertir, þú er það ekkert leyndarmál. Hr. Clare, sonur prestsins, veit eins vel og ég, að Jack Chicot og Jón Treverton er einn og sami maður’.

‘Eðvarð Clare veit það?’

‘Já.’

Jón og Lára 21

Siðan nær?

—Siðan í morgun veit hann það áreiðanlega. Aður grunnaði hann það, en ég fullvissaði hann um það.

—Mér þykir það slæmt, sagði Treverton en nokkra þógn. Það gerir mér mikil ílt. Ég held að sá hluti lífs minns væri með öllu þeymdur. Það er mjög hart fyrir mér, en einhvað þarfa fyrir kom minna.

—Það eru til andar, sem ekki verða svaförir, og ég held að voða myrrtar konu sé af þeirri tegund.

—Eðvarð Clare er ekki vinur minn, sagði Treverton, sem naumast mun hafa tekið eftir orðum Gerarðs. Hann gerir eins mikil ílt og hann getur með þessari þekkingu síni. Hann segir konu minni frá þessu.

—Gæti hann ekki gert eitthvað verra?

—Hvað ætti það að vera?

—En ef hann segði nú lögreglunni, hvar morðingjarn Chicots varí að finna?

—Guð minn góður! sagði Treverton og ærri sé að Gerarð með skelfingu. Þér getið þó ekki ætla mér það?

—Því ver geri ég það.

—Ög af hvaða ástæðum?

—Af því þér flúguð þorð úr húsinu nóttina, sem hún var myrt. Flóttinn orsakaði sterkan grunn gegn yður. Það hljótið þér að hafa vitað, þegar þér flúguð.

—Ég hefði líklega átt að vita það, en aðalhugsun mín var, að komast þar frá þessum fjórtum, sem ég var bundinn. Hún hafði dáið fyrir nokkrum stundum, þegar ég varð var við glæpin. Hvað gagn var í því fyrir mig, að vera kyr? Vera til staðar við yfurelsu, þar sem æfuga mín hefði orinaberast fyrir gílun skúmun í konungsríkinu, þar sem